

en Nægtelse af en Lønningsforhøjelse til Konsulenten for Landbrugsmaskiner. Den ærede Ordfører motiverede denne Nægtelse med en Henviisning til, at den paagældende Konsulent endnu havde tjent i saa kort Tid. Jeg tror, der ligger en Mistendelse af Forholdene deri. Det har altid været Praksis med Hensyn til Landbrugskonsulenter, at de, naar man ansatte dem, fik en Løn af 2,000 Kr., men saaledes, at de tillige fik en Udsigt til, at, naar de vare fuldt i Stand til at virke, indtraadte der en Lønningsforhøjelse af 300 Kr. Der er altsaa ikke her Tale om Lønningstillæg, men kun Tale om at sætte Lønningen til den Sum, som man, ifølge hvad der tidligere foreligger i lignende Spørgsmaal, er bleven enig om, skulde være den virkelige Løn for Landbrugskonsulenter. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at henvise til Forhandlingerne under Behandlingen af Budgettet for 1892—93 angaaende Husdyrskonsulenterne Mørteberg og Appel. Der var akkurat det samme Forhold. Mørteberg havde tjent den Gang lidt over 2 Aar og Appel ikke en Gang fulde 2 Aar. Den Landbrugskonsulent, der her er Tale om, har tjent i lidt over 2 Aar; nu er Tidspunktet for ham kommet til at kunne træde i fuld Virksomhed, lige som det den Gang kom for Husdyrskonsulenterne Mørteberg og Appel, og nu er det, vi komme og anmode Dem — ikke om en Lønningsforhøjelse — men om at han maa indtræde paa den sædvanlige Lønning for Landbrugskonsulenter. — Under Nr. 72 er omhandlet et Forbehold med Hensyn til Kontoen om Understøttelse af Mejerster og Mejerister. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. — Vædringsforslaget under Nr. 111 er tiltraadt af Uvalget.

Jeg kommer dernæst til Nr. 74 i Betænkningen, et Spørgsmaal, som har været forhandlet ved Samraad, nemlig Spørgsmaalet om Professor Steins Takster for Laboratoriearbejder. Den ærede Ordføreren mente, at disse Takster skulde være væsentlig højere end de Takster, som gælde for ligestillede Laboratorier. Jeg kan ikke udtale mig herom, da jeg ikke har haft tilstrækkeligt Materiale til at kunne bedømme det; men jeg anerkender selvfølgelig de Dplysninger, som den ærede Ordfører gav. Jeg tør dog maaffe alligevel komme med det Spørgsmaal, om ikke Steins Takster i andre Retninger ere mindre (Ordføreren (Neergaard): Nej, i ingen Retning). Meget vel; men saa er der dog i hvert Tilfælde et andet Forhold at tage Hensyn til, nemlig det, at Professor Stein i meget høj Grad giver Rabat paa disse Takster, saaledes, at jeg tror, at Landboerne gennemgaaende komme til at betale

væsentlig under disse Takster. Jeg siger det kun for at spætte lidt den Virkning, som den ærede Ordførers Udtalelse kunde have; men jeg skal sige, at jeg selvfølgelig er rede til nærmere at ville undersøge dette Forhold og at arbejde hen i den Retning, hvori den ærede Ordfører har peget. Den ærede Ordfører fremhævede selv, at Ministeriet ikke har nogen Magt over Taksterne, og jeg tror ogsaa, at det er rigtigt.

Bed Vædringsforslag Nr. 112, Betænkningens Nr. 75, har et Flertal foreslaaet Beløbet til Præmier for ypperlig Dyrkning af Husmandslobder og til Hætteunderstøttelser til Husmænd forhøjet med et Beløb af 20,000 Kr. I længere Tid stod Tilskuddet hertil opført paa Budgettet med 20,000 Kr. Det blev paa Budgettet 1889—90 forøget med 16,000 Kr., hvoraf de 8,000 Kr. var til Husmandsrejser, det var den første Gang Spørgsmaalet om Husmandsrejser kom op. I det følgende Aar forøgedes Beløbet med 4,000 Kr. Det var nu altsaa vokset op til 40,000 Kr. Endelig blev der paa Budgettet for 1893—94 indsat et Beløb af 4,000 Kr., særlig bestemt til Ordningen af Husmandsrejser. Som man ser, er altsaa denne Konto stegen meget bethdelig i Løbet af de sidste Aar. Det er en Selvfølge, at jeg, ligesom den tidligere Indenrigsminister, har varm Sympati for den Gerning, som her er Tale om — det tror jeg ogsaa, vides af adskillige af dem, som her ere til Stede i Salen — og for saa vidt kan jeg ikke ønske andet end godt for Sagen, men jeg skal dog udtale min Betænkelse ved det Forslag om Forhøjelse, som nu foreligger. Jeg tror nok, at der kunde tiltrænges lidt nærmere Dplysning om, hvorledes der virkes med Hensyn til Uddeling af Præmier og med Hensyn til Husmandsrejser. For Ministeriet foreligger der intet i saa Henseende, og det er dog sikkert nok, at der kan rejses Tvivl, om man ikke isaanke naturlig skulde være kommen ind paa at uddele Præmier i noget for vidt Omfang, saa at man derved har sænket Fordringerne til de udmærkede dyrkede Husmandslobder. Jeg ved det ikke, jeg rejser kun Spørgsmaalet. Der kunde ogsaa rejses Tvivl, om man ikke er kommen noget for meget ind paa stadig at præmiere den samme Husmandslob, saaledes at Præmien efterhaanden gif over til at blive mere en Understøttelse end en Præmie. Jeg ved heller ikke dette, jeg rejser ogsaa kun dette Spørgsmaal. Med Hensyn til Husmændenes Rejser tror jeg, det er almindelig erkendt, at den Sag endnu ikke har antaget sin endelige Skikkelse. Efter hvad jeg